

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
14 decembre sl. v.
26 decembre sl. n.

Ese în fiecare duminică.
Redacțiunea în
Közép-uteza nr. 395.

Nr. 50.

A N U L XXII.
1886.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

Sânge de țigan.

— Schiță. —

Domnul Ion Giula era un tiner foarte ciudat, dicea că nu-i place să fie iubit de oameni; nici el nu iubește pe nime, pentru ce dară să se porțe lumea față de dânsul cu niște simțăminte pe cari el nici nu le pricepe. Așa se exprimă el foarte adese-ori, cu toate acestea și poate chiar pentru aceste, eu îl iubiam mult, și îl iubiau și alții, mai vartos femeile.

Eră simplu, fără multe apucături viclene, câte odată sincer și amabil. De o statură înaltă, peste nivelul mărimii celorlalți oameni, se trudiă însă de a-și mai scurta înălțimea; eră curios de a-l observa cum merge pe drum, plecat de spate și cu capul tras între umeri, lung în picioare, avea cum i atunci apariția unui cocosterg friguros. Cu toate acestea eră un tiner frumos, cu niște mustețioare negre interesante, părul seu des, negru, îl purta despărțit pe frunte și purta o deosebită ingrigire de dânsul. Ochiul lui înfocați, acoperiți pe jumătate de pleoapele d'asupra, dădeau obrazului întreg o expresiune melancolică-visitătoare.

Ceea ce îl supăra în câtva eră, că nasul lui formă o proeminență cam pră mare în obraz. Nasul acesta eră lung, subțire, cu nări fine, străvedețioase, cari se dilatau îndată ce domnul Giula se supăra ori agită. Cum i atunci apoi eră foarte scurt la vorbă, dicea bună-ora: Cum, bon. Me iubește. O-am cerut. Alta-i buba.

Remas de părinți de timpuriu ca prunc orfan, fu tras și împins prin lume încoco și incolo, lup-tându-se în continuu cu necazuri și grigi, așa încât nici nu-i remase timp destul de a se întorce odată în sine, de a arunca o privire serioasă în sufletul seu propriu. Pentru aceea el nu avea nici o direcțiune în modul seu de cugetare, precum nici în faptele sale. Ceea ce astăzi eră socotit de bun, putea să fie luat pe mâni chiar de conarul; pe firmitatea caracterului seu nu eră de a se pune mare pond; dar își înțelegea lesne groșela, o recunoștea și asta eră destul; pentru aceea nici nu putea să fie omul supărat pe dânsul.

Terminându-și studiile cu mult amar și trudă intră într'un seminar teologic și se făcu cleric, de aici cum i se dată domnia. Aici în locul hainelor cam vechite și purtate capetă fiecare, tiner o reverendă unghă de postav negru ori albastru, care îndată îl ranspune pe respectivul în alte relațiuni sociale; pă-inții cu familia, cari până acum nu băgau în sémă pe

față dulce și cu ochi scrutători; căți preoți și proprietari inteligenți dela sate nu doresc nimic mai ter-binte, decât un ginere, care să fie preot. Apoi tetele lor, o sînte Irimie!

Socot că nu esagerez când respective la fetele noastre, impart întreg Ardélul în doué tabere: fiecare față inteligentă dela sat își are de ideal câte un cleric și fiecare față inteligentă dela oraș își are de ideal câte un lieutenant. Toți cari nu se țin de cler ori armată, sînt numai material de rezervă.

Pardon, iubite cetitorule, mi-se pare, că digrez.

Domnul Ion Giula terminase acum și studiul teologic și eră cleric absolut, nu datorită societății altceva decât de a se insurá. Cea mai dulce datorie, mai vartos atunci când se vede omul imbrătoșat și mă-gulit din toate părțile. Dar trecu un an și dl Giula nu se insurase încă, trecu al doile și domnul Giula e tot holteiu. Când trecea pe uliță, se deschideau zărmăcele mai curate feresti, și cei mai înfocați ochi îl urmăriau. Domnul Giula devinise o marfă căntată, i se urcase prețul cași cum se urcă valoarea unui artițlu de comerț, ori a unui los de bancă la bursă. Un ținut întreg îl cunoștea, un ținut întreg îl cunoștea dânsul; și familiile din provinciă își fă-ceau o deosebită onore dîntru aceea de a li cercetate de domnul Giula. — În zilele trecute a fost la noi domnul Ion Giula, îl cunoști? — dicea dsora Regina într'o di cătră dsora Maria — ah, ce tiner frumos, apoi cât e de dulce, vesel, dómne câte mai se, nu te-ai urî în veci cu dânsul: se dice că la Marinescu nu mai umblă, că Sofia l'a vătémát odată; nici nu șeiu de ce a și mers el la casa aca. Sofia e foarte stângace, apoi arogantă cât Dómne apără, și ore pentru ce, ce frumsete mare posede ore, că șeie strém-bă din buze și cărnî din nas, ori este doră grațios de a-și ridicá acúș un umér acúș celalalt? Dómne, bine că nu mai merge! Oh amabil domnul Giula, foarte amabil!

Și asta mergea astfel în ținutul întreg.

Er domnul Giula se ingrășiá cum i atunci de plăcere, i ticiá bine vieța asta de aventurier, i ora greu a se despărți de dânsa; nu își putea înclupui cum póte cineva să ducă o viață stabilă, comodă. Și apoi chiar decă ar fi să se însore, pe care să o iaie, pe Maria, Regina, Rosa; dar toate îl iubese, și el la fiecare le-a spus aceleași vorbe frumoșe, aceleași dechiarățiuni ferbinti; ce ar dice atunci aceste, cari se uită acum la dânsul cu ochi atât de duiosi, galoși: îl desmérdă și îl restată. Nici când a fost în fașă nu i-a fost atât de bine pentru ce să măș de odată?

ședă numai acasă în satul său, lângă nevastă-sa, să nu meargă între oameni, pela prietini, pela crișmă, doră omul nu trăește cât lumea, de ce să se îngrope încă de viu? La cine s'ar gândi fetele, și cine ar bé vinul din crișma de lângă drum? — Eu nici nu știu ce e iubirea, — ținea domnul Giulia câte odată cu o îndiferință afectată, — fetele me țin bine. Punctum. Imi place a le purta de nas, imi place a ride de ele; oh multe vânturi grele m'au bătut pe mine, și mult m'a mai batjocorit lumea, și eu am înghițit, am tot înghițit: acuma decă am ajuns odată d'asupra sărăciei, să me revanșez un pic, să me resuflu.

Atunci luă paharul cu vin și îl storcea deodată; nu știu cum, că el nici nu bea ca alți oameni, el turnă d'adrepul și repede în gâtlegi, tocmai cum fac pruncii cu o medicină amară; după câteva pahară capătă omul meu voe și începea a povesti din pățaniile lui.

Odată, ținea că, merse la o fată, într'unul din satele din apropiere, care și densa ca totă lumea începuse, Dómne sfinte, a studiá limba franceză; între altele vinise vorba și despre acésta, densa paradá cu vastele sale cunoștințe, și întrebá pe dl Giulia că vorbește dsa franțozește?

— Oui, leto bogaru, nani lové, mademoisele, — respunse acesta într'un glas nasal.

— Ah, — replică inocenta, surprinsă și temându-se de a nu fi dată de gol, — dta vorbești fluid, eu sînt încă numai începătoare. Ea gândi anume că asta merge pe francozește, despre care domnul Giulia de-altmîntrele abia avea idee.

— Coman, car nou, șea grea, par nou, ma chère.

Așá. Și apoi începea domnul Giulia a huli și a batjocori, nici una dintre numeroasele candidate de preotese din giur nu scăpá teférá, fiecare își avea scăderea sa care o făcea incapabilă de a devini odată nevêsta dlui Giulia. Una e chioră, alta e schiopă, cea e știrbă. Erá imposibil de a-i găsi o parte acomodată. Cu un cuvânt, el nu șcinea iubi și nu avea de gând să se 'nsore.

— Ha, ha, femeile . . . începea el cu un aer plin de dispreț, se lăsá cu capul înderét peste spătarul scaunului, se uitá lung în podele și făcea din buze ca și când ar avé numai otravă în gură. Apoi se îndreptá erá, luá paharul plin, și-l turná de nou pe gâtlegi.

Colea când erá acum trăit binișor, se lăsá pe cot, tușiá odată și începea cu un ton duios:

Câte neveste cu dor,
Tóte țic să nu me 'nsor.

Asta suná cu atáta căldură și simțemént, cât și se părea că el chiar acum vede în giurul seu niște neveste frumoșe, cari i adie obrazul. i neteșese pèrul, il sărutá, il îmbrășezá și il rógá tóte, care de care într'un glas mai dulce, mai pètrunđetor: Giulia dragá nu te insurá încă, așteptá, ai vreme, veđi ești pré tiner, o scumpul meu Giulia, cât te iubesc!

Când erá după meșul nopții mergea domnul Ion Giulia de comun acasă, în satul vecin.

Pe mine me interesá mult omul acesta, m'am hotărít de a-l cercetá odată în locașul seu propriu. Erá o diminêță frumoșă de verá, eu m'am luat pe drumul de țerá în sus cătrá comuna R. unde residá domnul Giulia; aerul erá próspet, recoros; pe câmp străluciau picurii de rouă sub razele intensive ale sórelui, negura se ridicá în bucăți diforme pe cóste în sus risipindu-se pe neobservate, tufele de arin resunau de cântecul paserilor, în apropiere se auđiá sunetul plăcut, ce il face cósá ascuțitá când trece repede peste rădácina ierburilor fragede. Eu mergeam șuerând pe drum, nici pravul nu se ridicá sub pașii

mei. Un țeran viniá în fața mea cu o furcă pe umër, o pâlărie de paie pe cap; el se uitá lung la mine și își ridicá zdrențósa pâlărie fără de a țice o vorbă, depártându-se de mine se mai întórse odatá aruncând o privire mánioșá înapoi. De bună sémá me socotiá esecutor; în Ardeal fiecare om străin îmbrăcat în haine nemțesci este luat ori drept jidov ori esecutor, un fel de locustá făcutá după chipul și asemenea omului.

(Încheierea va urmá.)

V. Nora.

Codrul ce te mândrești?

Codrul! ce te mândrești,
Că așá de verde ești
Și prin crengile-ți de fag
Cântá paserile drag;
Și páraucele cu dor,
Fug, cântându-și versul lor?
Codrul! ce te mândrești,
Că așá de tiner ești?
Vai! ca máne cine șcic
Codru-i fi, o-i fi pustie?!
Și páraucele-ți cu dor
N'or mai plánge versul lor,
Nice paserile 'n fagi
Ce cântau cantece dragi;
Și pe urma lor pustie,
Điua nóptea cu urgie
Mi-te-or bate vènturile,
Ca pe mine gândurile!

V. B. Muntenescu.

Pentru ochii lumii

séu

cum se 'mbétá lumea cu apă rece.

Comedie în doué acte. Localisată după Labiche.

(Urmare.)

Dna Razian. Nici ei nu-s tu unul cu altul. (Cătrá Berta., care a aruncat pánzăturile într'un cabinet de alături.) Lasá-i să viná! (Berta ese.)

Razian. Pune-te la pian și cântá vr'o arie din »Traviatta,« ba nu, ba nu, cântá o arie. (A parte.) Is sáțul de ea până dincolo! (Observá 'n fund un scaun cu pánzătura pe el.) A! am uitat un scaun! (Fuge iute acolo; atunci intrá Melineșcii.)

Scena IV.

Cei de mai nainte, dl și dna Melinescu.

Dna Razian. Stimată dómná! Ah, cât sînt de fericitá. . .

Melinescu. Trebuie să ne scusați, dómná. Eram datori să vinim mai de mult. . .

Dna Melinescu. Dar bărbatul meu așá e de ocupat! Pacienții aceia!

Dna Razian. Poftim de ședeți. (Se aședá cu toții.)

Melinescu. Dl Razian nu e acasă?

Razian. (A remas în fund ca să ascundá pánzătura; reușește 'n sfèșit a o aruncá într'o scátulá de lemn.) Étá-me; tocmai sosesc! (Melinescu se scólá.) Dle doctor! Pré stimată dómná, cum ve mai láudați?

Dna Melinescu. Bine, merçi, bine . . . afará de indatinata-mi migrená!

Dna Razian. Și eu tot așá . . . Migrena aceea me bagá 'n pámént!

Razian. Ah, și pe mine! Și pe mine! (El și Melinescu se așează.)

Dna Melinescu. Cred că mâne ne vedem la operă?!

Dna Razian. Noi mergem totă seara!

Razian. Ce se reprezintă?

Melinescu. »Traviatta.«

Razian. Bravo! Cu atât mai bine!

Dna Melinescu. Este o musică, pe care eu cât o auți mai ades, cu atât ai mai ascultă-o!

Razian. Tocmai asta este și părerea mea!

Dna Razian. Cu deosebire finalul.

Toți. Minunat! Minunat!

Razian. Grozav de minunat!

Melinescu. (A parte.) Socrul mi se impare că-i mare entusiast. Eu ca și soția mea n'avem idee de musică!

Dna Melinescu. (Cătră Melinescu.) Amice, noi le răpim tot timpul...

Dna Razian. (Intrerupând.) O! o! me rog!...

Razian. Cât pentru mine... și cum nici nu lucrez, decând m'am retras dela negoțurile mele.

Melinescu. Cum?... Ați fost neguțator?!

Razian. Da.

Dna Melinescu. Și anume?

Razian. (Confus.) Am... am fost...

Dna Razian. (Iute.) Rafinor!... bărbatul meu a fost rafinor.

Melinescu. Fărte frumos ram de negoț.

Razian. (A parte.) Rafinor... hm... tot una-i: rafinor, cofetar... fără răpar nu merge!

Dna Melinescu. (A parte.) Ah! rafinorii sânt toți milionari... (Pausă mică.) Doctor, dta uiți, că noi datorim dlor un respuns!

Melinescu. (Se scôlă.) Da, așa este... Stimată dmnă... stimate dle... Ați avut bunătatea, sânt 14 zile, a atinge o córdă, care mărturisim sincer, fiind că a vinit tocmai dela dvóstre, ne-a atins in modul cel mai plăcut...

El și dna Razian. Dle doctor!... Dmnă mea!

Melinescu. Informațiunile, cari le-am luat atât despre stimatul dvóstre fiu, cât și despre onorata dvóstre familie, din care face el parte, informațiuni, cari inse le-am luat cu cea mai mare delicatēțā și simpatie! ne-au condus la imbucurătórea convingere, că măgulitórea dvóstre propunere meritā o mai seriósă și deslușită aprețiare! (Se pune jos.)

Razian. (Se scôlă: fărte mișcat.) Dle dr, cred a fi talmăci... interpretul simțe... sentimentelor muierii... Dmnăi Razian și alor mele... și acelor ale fiului meu... decā ve dice... imi iau curagiul a ve dice... cu multă emoțiune a ve spune... emoțiune, care de sigur că și dvóstre o veți resimți-o... căci și dta ești tatā și dta dō... a... pré stimată dmnă sunteți numā... Decā repet: imi iau curagiul a ve dice: dle doctor, primiți in acēsta memorabilā și felicitarile familiei mele, care... care... mai mult... felicitarile unei familii... care... (Repede.) Scurt, poștiți ađi la noi, la prânz! (Toți se scôlă.)

Dna Melinescu. Cum?

Melinescu. Ađi?

Dna Razian. Ne-ați face o deosebitā plăcere.

Dna Melinescu. Nu s'ar putē 'ntr'alta și?

Dna Razian. Vom fi numai noi de noi.

Razian. Dle doctor?

Dna Razian. Dnă Melinescu?

Melinescu. Apoi nu ve putem refusā, ... dar sub o condițiune!

Razian. Și anume?

Melinescu. Numai simplu, și nu multā paradā!

Razian. Me rog, me rog!

Dna Razian. Ca 'n tóte țilele, ca de obicei!...

(Trage clopoțelul.) Imi permiteți? (Incet Bertei, care a intrat.) Mergi degrabă după dl Chevet bucătarul dela palat!

Berta. (Uimită.) Cum?

Dna Razian. Fugi numai degrabă! (Berta esc.)

Dna Melinescu. (Cătră dna Razian.) Toaletă se 'nțelege că nu vom face...

Dna Razian. Ah!... Nu... Remānem ca acasă!

Melinescu. Imi dați câteva momente pentru o scurtā intrevorbire, iubitul meu Razian!?

Razian. O, me rog! Ve stau cu totul la dispoziția dvóstre. (A parte.) Imi dice numai Razian!... Ah! când gândesc, că va vini timpul, să ne numim numai »tu«... Cu un doctor, pe care-l costā un cuvânt ca să se facā membru al academeiei de științe.

Melinescu. Trebuie să ne înțelegem asupra unor lucruri...

Razian. (A parte.) A!... zestrea fetei! (Iare.) Cred că ne vom înțelege ușor. Pofitim să mergem in odaia mea!

Melinescu. Pofțiți inainte Razian, eu ve urmez!

Razian. O me rog, me rog! (Il poftescē pe el inainte. A parte.) »Razian!« Par' că eu nu 'ndreznesc încă să-i dice numai »Melinescu!« e pré mare domn! (Es in stānga.)

Scena V.

Dna Razian, dna Melinescu.

Dna Razian. Ah, ce fericit are să fie Corneliu!

Dna Melinescu. Ve pot incredință dmnă, că flica mea il iubește mult!

Dna Razian. O draga mea! eu am să-i fiu ca și o mamā

Dna Melinescu. Tocmai putem, decā binevoiți, să vorbim ceva de viitorul copiilor noștri?

Dna Razian. Cu plăcere.

Dna Melinescu. Ancā de mâne putem să le căutām o locuință conveniabilā.

Dna Razian. Un parterre?

Dna Melinescu. Ah!... E cu mult pré ordinar... Mai bine un etagiu.

Dna Razian. Bine, dar fie un etagiu... Ceea ce corespunde unei sume de 5 până 'n 6 mii de franci pe an. (Se aședā amendouē.)

Dna Melinescu. Sā dicem dar 6 mii deafranci... (Scóte un bilet din buzunar.) Stați să insēmnm. (Serie.) Chirie: 6000 de franci.

Dna Razian. Toaleta, un punct fărte insemnat!

Dna Melinescu. Pentru o damā, care trāește in cercuri mai inalte 4--5000 de franci abiā ajung, mie d. es. atāta-mi trebuie pe an!

Dna Razian. Și mie tot așa... dicem dar 6000 de franci!

Dna Melinescu. (Serie.) Toaleta 6000 de franci. (A parte.) Imi place cum merge: me mir că nu face nici o observare!

Dna Razian. (A parte.) Eu am fost spesat anul trecut numai 4000 de franci, și Razian erā să me ia și pentru aceia de cap!

Dna Melinescu. Equipagiu! Ce eugetați, putē-și vor tinerii permite și acēsta necesitate... înțelegeți... pentru ómeni din... cercuri mai inalte...

Dna Razian. Equipagiu!... (A parte.) Asta merge pe conta zestrei ce are să-i dea Emelinei.

Dna Melinescu. E grozav pentru o damā tinerā să umble pe jos... Și cu deosebire cu moda de ađi!

Dna Razian. De sigur, de sigur!... Dar sânt și birje!

Dna Melinescu. Birje!... A!... Lăsați pentru Dđeu! Nu se póte ceva mai grețos decāt lăđile acele ciuruite!

Dna Razian. (Iute.) Dar nu, nu de acele dice eu!

Dna Melinescu. Aşa de strimte . . . murdare! Uf!
Dna Razian. Şi cum te scutură de grozav! Nu m'aş pune pentru bunul lumii în ele! (A parte.) Fiind că umblu de regulă pe jos!

Dna Melinescu. Eu aş dice o droşcă mititică. . .

Dna Razian. Cu doi cai mititei. . .

Dna Melinescu. Şi un vizitiu mititel.

Dna Razian. Dicem dar 6000 de franci!

Dna Melinescu. (Serie.) Droşca 6000 de franci! (A parte.) Ah rafinorii aceştia par' că 'nôtă în aur! (Tare.) Intreţinerea căsii. . .

Dna Razian. Dicem şi pentru asta 6000 de franci!

Dna Melinescu. Atâta ajunge. . . (Face socotela.) 6 . . . 12 . . . 18 . . . 24 . . . suma totală 24 mii de franci. . . Nici pré mult, nici pré puţin! (Pune biletul pe măsă.)

Dna Razian. Nu-i aşă mult! (A parte.) Trebuie că aduce fata o zestre de cel puţin d'o jumătate de milion! (Se scólă amëndoue.)

Scena VI.

Cei de mai nainte, Razian, Melinescu.

Melinescu. (Vine din stânga cu Razian.) Aşa dar ne-am înţeles, Razian! Mi-am dat cuvântul.

Razian. Şi eu tot asemenea, Melinescu! (A parte.) În fine am cutezat a-i dice numai scurt »Melinescu.«

Melinescu. (Cătră dame.) Aşa dar socotela noastră e încheiată!

Dna Melinescu. (Incet lui.) Cât?

Melinescu. (Incet.) O sută de mii!

Dna Melinescu. (Uimită.) Numai atât!

Dna Razian. (Incet.) Cât?

Razian. (Incet.) O sută de mii.

Dna Razian. Numai!

Melinescu. Er acum suntem siliţi să ne absentăm.

Pacienţii. . .

Razian. Principesa?

Dna Razian. Aşa dară la revedere la 6 ore! (Cătră dna Melinescu.) Ve rog dar să nu uitaţi, să nu faceţi toaletă!

Dna Melinescu. Ca de toate zilele. . . (Salută.)

Adio!

Razian. Salutare. . . Melinescu! (Melinescu cu dnă-sa es.)

Scena VII.

Razian, dna Razian apoi Berta.

El. Tóte-s puse la cale.

Ea. Cugetă! . . . Numai 100,000 de franci!

El. (Uimit.) Numai? . . . D'apoi că dór nu dau nici eu mai mult!

Ea. Aceea-i alta! . . . Fiul nostru-i om cu poşiţie . . . e avocat!

El. Fără clienţi!

Ea. Ce să le faci, decă nu-i încă destul de cunoscut?!

El. Aşa este. . . Dar decă nu e cunoscut, face tot atât ca şi când n'ar fi avocat.

Ea. Clieţii vin ei d'aci 'nainte. . . el e numai la începutul carierei sale! . . . Nu pot pricepe, cum de ţi-ai dat invoirea la o astfel de sumă neînsemnată!

El. Pentru Ddeu! . . . 10,000 de franci vinit fic anual, cred că este mai mult decât considerabil, pentru o păreche tineră!

Ea. Considerabilă la naiba! . . . Póte miserabil!

El. Auđi, auđi!

Ea. (I dă biletul.) Én poşteşce şi te convinge şi tu!

El. Ce-i asta?

(Va urmă.)

Virgil Oniţ.

Metoda de a vorbi şi recită bine.

III.

Pronunţia.

Înţelegem prin cuvântul pronunţie, vorbirea lămurită, descifrată, largă, înţelesă, şi având în ea tóte întonările raţionale, trebuitoare, pentru ca să scóţă în vedă adevăratul înţeles pe care vorbitorul voeşce să îl dea! O pronunţie rea, negreşit, că nu însuşeşce asemenea condiţiuni, în total seu numai în parte.

Pentru ca o pronunţie să fie lămurită, ori descifrată, vorbitorul trebuie mai întăiu de tóte să aibă deplină cunoşcinţă şi putinţă, de a desface fiecare cuvânt al unei fraze, fiecare silabă a cuvântului, a le pronunţa în complet, şi a observă, ca nu numai silabe întregi să nu fie trecute cu vederea, dar chiar nici un sunet, ori literă, nici chiar acele litere, cari, în limba noastră se pronunţă numai pe jumătate.

Acésta este, — putem dice, — primul pas cătră o vorbire corectă; şi ori cine nu va căută să facă un studiu amănunţit, asupra deslegării silabelor şi chiar a literelor unor cuvinte, acela nu va ajunge nici odată a avé o pronunţie perfectă.

Dacă am luá pe exemplu fraza următoare:

Omenirea a suferit multe vécuri de réstrişte şi a îndurat multe plăgi ale naturii cari i-au oprit mersul seu cătră civilisaţie precum şi îndeplinirea marelui ideal, cătră care vecinic a ţinut să ajungă fără ca vr'odată să fie în stare a-l atinge din pricina nesigurantei ce a domnit în tot cursul vremilor. . .

Cetită fără deosebirele cerute de regulele vorbirii, bazate pe raţiune, acésta frază póte incurcă înţeligiţa ascultătorului aşă, că chiar dela jumătatea ei, să nu se mai póťă înţelege, la ce substantiv se rapórtă cutare verb, ori cutare adiectiv etc.; ba chiar, în cazul când fraza ar fi vorbită repede, unele din cuvinte ar devini cu totul nenţelese.

Incercaţi inse a repetá acésta frază din ce în ce mai rar decât ordinarul vorbirii ce vè e particular: luaţi pentru mai multă siguranţă, un césornic; şi decă după vorbirea obicinuită aţi debutat rândurile citate în spaţiu de doué-deci de secunde, repeşind de a doua óră acésta frază, căutaţi a întrebuińťă un timp de trei-deci de secunde, până ce să o sféşiti; la a treia óră întrebuińťăţi patru-deci de secunde; şi tot aşă înainte, până ce veţi vedé că trebuie să deslipiţi énsuş silabele, pentru a pronunţa într'un restimp de un minut, de exemplu, acésta frază, ce mai nainte o făceaţi în doué-deci de secunde.

Cu acest metod, se va ajunge a se pronunţa cam astfel:

O-me-ni-rea — a — su-fe-rit — mul-te — vé-curi — de — rés-triş-te, — — şi — a — in-du-rat — mul-te — plă-gi — a-le — na-tu-rei, — — cari — i-au — o-prit — mer-sul — seu că-tră — ci-vi-li-sa-ţi-e, — —

Şi tot aşă înainte. Un asemenea eserciţiu este fórté folositor pentru cumpenirea şi îndreptarea vorbirii, şi e aprópe singurul léc contra îngrămădirii literelor şi a silabelor; ce comit mare parte din persoanele cari nu sânt pètrunse de regulele unei bune vorbiri.

Pentru cei ce sufer de defecte în pronunţarea unor anume litere, pe lângă metoda de descifrare a frazelor şi silabelor, ce am amintit-o mai înainte, trebuie să caute a se eserciţiu necontentit tocmai asupra acelor sunete pe cari le scóťă mai cu greu. De es. unul ce pronunţa greu pe *r*, trebuie ca mai tot timpul ce-l are liber să se eserciţeze a dice necontentit cuvinte ce cuprind acest sunet:

tar, țer, tir, tor, tur.

tra, tre, tri, tro, tru.

FEMEIE TETOVATĂ.

jaratec, suris, trăsură,
rar, rărunchi, vătrar etc.

Un altul, ce nu poate pronunța pe *ș*, ar trebui să se deprindă încetul cu încetul a *șueră* bine și tare; apoi a *fișii*, séu imită glasul găștelor; a *șueră* printre dinți cu buzele cu totul deschise, neatingându-se una de alta; în urmă căutând să pronunțe cât mai multe cuvinte cu *ș*, după cum s'au vădut exemplul pentru *r*.

Acei, a căror limbă se împiedecă la pronunțarea unor cuvinte anumite, mai ales a acelor ce posed consoane împreunate, ca: *straiu, craiu, flământ, gróznic, fléc, serin* etc., trebuie să caute bine ca anume în ce cas de împreunare séu încălicare de cuvinte se întemplă înceștarea limbei; odată defectul aflat cu siguranță, se poate procedea în privința lui, după cum s'a arătat și pentru sunetele *r* și *ș*.

Un asemenea cas, așa numit de înceștare a limbei, e produs mai totdeauna prin defectuositatea de construcțiune a părților interioare ale gurii, și mai cu deosebire, a obrazilor interni. Carnea pré crescută a gingiilor ori fălcilor, a obrazilor interni și a buzelor, sânt în cele mai multe casuri, pricinile greutății pronunțării. Pentru această chiar, se poate observa, că mai toți ómenii grași peste măsură, nu mai au vorbirea limpede și înțelesă.

Aceste defecte se pot în mare parte înlătură prin o gimnastică sistematică a gurei, fălcilor și limbei. Precum gimnastica corporală destinde și desvóltă corpul, făcându-l în stare de a execută lucruri, ce mai înainte îți erau cu neputință, tot așa o gimnastică a gurei poate foarte mult folosi, pentru o bună pronunțare.

Istoria ne spune, că unii oratori antici, pentru a-și largi și înfrumșetă timbrul vocii lor, țineau diferite lucruri mici și rotunde, ca petricele, alune, nuci etc., între gingini și obrazii interni, pe când ei se exercitau în casa lor, pregătindu-se pentru ținerea unui important discurs înaintea publicului. Lucrul e de cređut, și poate aduce mult folos, căci în acest cas nu e decât o gimnastică a gurei; bobita ținută în gură produce o presiune, în timpul vorbirii asupra obrazului, îl face mai elastic, și dă loc prin urmare tonului de a se produce mai cu înlesnire în caritatea dobândită prin apăsarea acelei bobite.

Dar gimnastica gurei se poate face și în alte felurite chipuri, precum apăsarea și frecarea gingiilor, fie prin mijlocirea limbei, fie cu degetele, prin exercițiile continue musicale, și altele.

IV.

Ortografia și intonarea.

Păzirea strictă a regulilor ortografice, și întónarea conform acestor reguli, e de cea mai mare trebuință pentru o bună pronunțare.

Cel ce nu știe, în vorbirea sa, unde să pue o virgulă, adeca o respiraie ușoră, punctul-virgula, egal cu curmarea pe jumătate a vorbei, doue puncte, ce însemn oprirea imediată a unei fraze prin ridicarea vocii, spre a se atrage atențiunea asupra frazelor ce vor urmă de aici înainte, acela nu va vorbi nici odată corect, și în acest cas va riscă în totdeauna de a nu fi înțeles.

Etă o frază desgolită de totă punctuația ortografică!

A ajuns vremea să-mi pun ursita la încercare trebuie să se alégă ori una ori alta a mai fi mereu slugă la porunca altuia, a plecá tot una capul sub sabia unui nemernic a nu puté să dică cutare lucru il voi să se îndeplínescă o nu din tinereța mea am hrănit în peptu-mi o dorință nemărginită acum e pe calmea de a o îndeplíní. . .

La pronunțarea unor asemenea fraze, după cum

sânt scrise, fără restimpuri, ori câtă bunăvoință va avé ascultătorul să le deslege, nu va reuși; și căutând să găsească o virgulă ori un punct în vorba dintéiu, va perde și mai mult șirul vorbelor următoare. Incepând astfel priceperea unei cuvântări, va încetă și înțelesul, și deci peste puțin timp vorbitorul se va trezi părăsit de ascultător, cu tóte că vorbirea-i póte avé ceva interesant în mediul ei.

Diceți inse fraza cu totă pronunța ei, astfel:

A ajuns vremea, să-mi pun ursita la încercare! . . . Trebuie să se alégă: ori una, ori alta. A mai fi mereu slugă la porunca altuia, — a plecá tot una capul sub sabia unui nemernic, — a nu puté să dică: cutare lucru, il voi! — și să se îndeplínescă! — O nu. Din tinereța mea, am hrănit în peptu-mi o dorință nemărginită; — acum, e pe calmea de a se îndeplíní. . .

Astfel disă, această vorbire devine înțelesă, și departe de a provocá plictisélă, ea aduce tocmai interesul de a allă incheierea la care trebuie să ajungă vorbitorul.

E numai decât trebuitor dar, ca un vorbitor să cunoască în totul regulele gramaticale, și să știe astfel cu siguranță, unde, în vorbirea ce va face-o, trebuie să pue o virgulă, un punct-virgulă, doue puncte, punctul, exclamațiunea (!) întrebarea (?) reticența (. . .) pauza și parantezul, (dicere a parte, séu suplementară.)

Să mai dăm exemple de mistificarea ce se póte face în casuri de greșeli de punctuație: versul:

Invinși vom fi, nu vom învinge!

are un înțeles cu totul altul decât versul!

Invinși vom fi? Nu! Vom învinge!

Pe când în versul dintéiu, vorbitorul spune cu siguranță, că: vom fi invinși noi, și nu vom puté învinge pe altul, în versul al doile se exprimă cu totul contrarul, declarându-se că: nu noi vom fi invinși, ci vom învinge pe altul.

Reticența póte schimbá de asemenea idea unei fraze: astfel când cineva dicé:

Ve recomand pe dl Ionescu, funcționar și . . . poet!

Reticența pusă înaintea cuvântului poet, face a se înțelege că calificativul din urmă este dat dlui Ionescu, din glumă séu din ironie, pe când decă s'ar fi dis fraza fără acea reticență, amândoué calitativele erau luate 'n serios.

Întrebarea éráș, pusă nu la locul ei, póte schimbá înțelesul unei vorbe. Așa în fraza următoare:

Să trăiescă dl Vasilescu!

Nu vedem nimic estraordinar, ci constatăm o simplă urare de viétă dlui cutare, din părtea dlui cutare: puneți inse un punct de întrebare la lmele frazei, astfel:

Să trăiescă dl Vasilescu?

Și vedeți singuri, decă mai e acelaș înțeles acum, care a fost și în cazul dintéiu.

Asemene întónări false se pot face și din lipsa de cunoștință a regulilor vorbirii, și din greșélă: noi inse, caută să ne lerim în totdeauna, în vorbire de așa ceva, decă nu voim a căde în ridicul.

N. A. Bogdan.

Despre ornamente.

Nu numai îmbrăcăminte, dar și ornamentele sânt supuse unor reguli stricte, pe cari le staționește timpul și etatea.

Damelor tinere, căroră cel mai frumos ornament le este tinereța, nu li se cuvine să întrebunțeze ornamente de acele, de cari au damele

mai de etate, ori femeile măritate. Fetele tinere nu se cuvine de loc să poarte ornamente scumpe. Și damele mai de etate și femeile măritate se acomodează cu ornamentele după îmbrăcăminte și după impregiurări. Felul ornamentelor îl stătorește în cele mai multe cazuri colora imbrăcăminte. E foarte consult, decât e cu puțință a ne câștigă garnitură întregă de ornamente. Decă impregiurările nu ne conced a o face acăsta, atunci ne câștigăm ornamente de acele, cari consună una cu alta.

Garnitura întregă de ornamente pentru dame constă din: cercei, broș, cruce, ori medailon, bumbi de mânecări (manchette.) brațlette, peptene său alte ornamente pentru păr, orologiu, lanț de orologiu și inele. Garnitura jumătate constă din cercei, bumbi de mânecări, brațlette, și ornamente mai mici de grumaz.

Fetele tinere nici odată nu folosescă diamante, nici în ziua cununiei lor în biserică. Decă li s'a prezentat astfel de ornament, se cuvine să-l folosescă numai sêra cu ocaziunea dansului.

Pentru fete tinere cele mai convenabile ornate sânt: un șir de mărele, corale, »türkiz à la russe« cuprins în argint, medailon simplu, cruce pe petea neagră de catifea și orologiu fără lanț. De altcum pot întrebnință tot felul de ornamente de fantasă, precum sânt cele pregătite din argint oxidat, filigran, cristal și os de elefant.

Fetele după ce au trecut peste etatea de 20 de ani, se cuvine să folosescă și ornate mai scumpe, dar dintre cele de diamant cel mult un inel, pe degetul — al patrule — inelar. A purtă inele peste mânuși e necuviincios.

Femeile măritate pot purtă și ornamente scumpe, precum sânt de topaz, rubin, safir, smaragd, diamant și opal. Se cuvine ca ziua să poarte ornamente colorate, êr sêra — cu deosebire în bal — diamantele. Inelul de diamant convine cu totă îmbrăcăminte. Inelul cu sigil damelor nu servește spre infrumșetarea mânei, dar decât totuș voese a-l purtă — femeile măritate — îl pot purtă pe degetul cel mic al mânei drepte.

Se cuvine a ne ingriji ca să nu ne încărcăm peste măsură cu ornamente. căci acăsta e necuviincios. Trebuie să ne ingrijim și de aceea, ca ornamentele să fie în consonanță cu întregă toaleta.

Ornamentele de diamante, precum și ornamentele de aur massive sânt cuviincioase pentru îmbrăcăminte de ori ce colóre.

Coralele convin foarte bine cu o îmbrăcăminte de colóre albă, neagră, pistriță și vênêtă deschisă. Ametistul nu convine cu îmbrăcăminte de colóre lila său vênêtă. Rubinul nu convine cu colóre roșie.

Cine nu-i în stare a-și procură multe ornamente, va face bine decât-și va procură numai de acele, cari convin cu îmbrăcăminte de ori ce colóre, d. es. de diamant, opal, său numai ornamente simple de aur.

Cualitatea ornamentelor variază mult după etate. Așă d. es. femeile măritate nu se cuvine să poarte ornamente de acele, cari compețesc numai fetelor tinere; și decât au trecut peste etatea de 30 de ani, cu incetul trebuie să depună ornamentele cari se cuvin numai fetelor tinere. Ornamente pregătite din păr ori din jet putem folosi în ori ce etate, cătră îmbrăcăminte de ori ce colóre și în timpul de jale.

Și cu privire la ornamentele bărbaților încă sânt stătorite anumite reguli de bunăcuviință. O garnitura întregă de ornamente pentru bărbați constă din bumbi de mânecări și de cămeși, bumbușcă din cravata dela grumaz, inel și orologiu.

Bunacuviința pretinde dela bărbați ca ei să nu se prezinteze în societate cu degetele încărcate cu

inele. Nu se cuvine a acăta de lanțul dela orologiu, — afară de un medailon său cel mult și un sigil — nimic, pentru-că acăsta nu-i elegant și nu convine într'un salon.

Moda mai nouă ne impune, ca la baluri și la serate să nu ne prezentăm cu lanț de orologiu; și acăsta e foarte bine, pentru-că e cu mult mai elegant pentru un bărbat de cultură, decât se prezintă în societate fără ornamente multe de aur.

Deocamdată despre ornamente atăta. În cele următoare voi vorbi despre: »Imbrăcăminte femeilor.«

Florian Danciu.

Poesii populare.

De prin giurul Lugoșului.

IV.

Vai de mine mor, m'apriind,
Și n'am voe să me 'ntind;
Să-ți cuprind eu mijlocelul,
Cum cuprinde lupul melul;
Să-ți cuprind eu mijlocéua,
Cum cuprinde lupul miéua!

V.

Am iubit o sêptemână,
Ș-am zăcut o lună bună;
Ș-am iubit o lună 'ntregă,
Ș-am zăcut o vêră 'ntregă!

VI.

De-ai ști bade, de ai ști,
Mult i bine a iubi,
C'ai vinî sêra pe lună,
Ca ziua pe vreme bună;
Și-i vinî nôptea pe stele,
Ca ziua pe petricele;
Și-i vinî de unde-ai fi,
Pân' la min' nu te-ai opri!

VII.

Fôe verde grâu mêrunt,
De îndrăgostit ce sânt,
Nu vêd êrba pe pământ,
Nici luna pe cer mergând;
Nu știu luna pe cer merge,
Ori puica-mi la apă trece,
Să-mi aducă apă rece,
Apă rece de izvor,
Cine-o bê-i trece de dor;
Apă rece de fântână,
Cine-o bê, doru-i alină!

VIII.

Frunză verde ș-o lălea,
Dragă mândrulița mea;
Mândra-i fost la maică-ta,
Mândra-i fi 'n viața ta!

IX.

Vai de mine ce să fac,
Că mi-a dat dorul de cap;
Și n'am pe nimene drag,
Să-mi pună mâna sub cap,
Să me 'ntrebe de ce zac;
De ce zac, de ce bolesc,
De nu mai pot să iubesc!

Teoria tusei.

Nu vreau să vorbesc de acea tusa uricioasă care-ți sguode peptul și-ți turbură somnul, ci de cealaltă atât de variată și atât de folositore în viața privată, cât chiar și în viața publică. Înțeleg »tusa... artistică« care e o tusa folositore!

Mulți poto vor dice:

»Ce nerodie?»

Dar nu! E adevărul.

Cât nu ascunde și cât nu dice acest hm! hm! atât de sărac în litere!

Ce ar face, mai înteu, oratorii fără acest hm! hm!

Oratorul când se sue la tribună, începe cu »hm! hm!« Decă e unul din cei buni, atunci acēsta tusa vrē să dică:

»Luați semă, nu perdeți nici un cuvēt, sūnt eu care vorbesc!« Și pare a avē un aer victorios.

Decă e un începōtor, atunci un hm! hm! modest cere, chiar dela început, totă indulgența auditorului, și pela mijlocul discursului ēră hm! hm! ajutā unele frase imposibile să trecă neauđite. El e fōrte roșu când se cobōră dela tribună și-si ascunde sub o tusa obligatōre mulțămirea că a slērsit fără accident.

I se cere unui ministru vr'o misiune din cele »bine înțelese!« adeva una din acele cari iți dau puțin de lucru și sūnt gras plătite. Lucrul e imposibil: inse persōna care-l cere trebuie cruțată.

Atunci, ministrul începe a tuși ca un om fōrte recit, și tușind promite, pe jumētate... pentru anul viitor.

Când cineva caută să ispitēseă pe vr'un diplomat asupra unei cestii grave. Diplomatul tușeșce, stringe din umeri cu un aer misterios și... nu spune nimic: inse a tușit și tusa lui dice:

»Ești un naiv! Eu șciu că șcii și dta, și decă așa șci mai mult, toemai ție ț-aș spune?»

Aceste, despre cari am vorbit până acum, sūnt casuri de tusa oratorică și diplomatică.

Din puținele exemple date am vēdūt ce indispensabilă e tusa pentru diplomați și pentru oratori: dar pentru femei!

Pentru femei e chestie de viață. Esistența lor ar fi imposibilă fără... tusa.

Decă o femeie voeșce o rochie nouă. O mică tusa il face pe bărbat atent, el așteptă ingrigit.

— Bărbate — sēu — dragă — se întrebuintēză și una și alta (ērăș o mică tusa.)

— Ai vēdūt pe dna B? Ce rochie frumoșă! trebuie să coste mulți bani! Nu șciu de unde cheltueșce atât! Bărbatul ei cāștigă mult mai puțin decāt tine, și ea n'are nici zestre! Se apropie serbătorile... trebuie să facem visite.

— Dar, dar, — dice bărbatul cu tusa sēcă. El a înțeles lucrul și așteptă.

— Nu șciu ce dđeu voi îmbrăcă. Tōte rochiile mele au eșit din modă. — Erăș revine tusa, inse slabă, blândă.

Femeile nu cer nici odată un lucru care il dorescu, ci umblă atât impregiurul lui până ce te face să-l oferi, cu multe rugăminte decă se pōte.

— Nu șciu ce am să imbrac, repetă dna gânditōre.

— Iți trebuie o rochie, neapērat — dice bărbatul cu jumētate glas. — Cāt cređi că are să coste — adaugă el, și începe a tuși, țindu-se de pept. Aici tusa vrē să dică:

— Nu cere multe parole! sūnt un om bolnav și necășit, imi trebuie liniște.

Femeia dă din umeri cu un aer nevinovat, indiferent, care ērăș e de mare efect dicēnd:

— Nimic, n'are să coste nimic. Voi luā una din rochiile cari le-am mai pus de dece ori! — Și-si plēcă fruntea ca o victimă.

— Dar in slērsit! o sută cinci-deci, doue sute? hm! hm! — el iși îndrēptă glasul ca cineva căre are un nod in gāt și urmēză: — Sūnt doue sēptēmāni de când ț-ai mai făcut o rochie?

— Dar, de aceea nu-mi mai fac nimica, — dice dna cu un aer blând: — Voi merge cu rochia cea veche.

O mică tusa, (de astă-dată fōrte sēcă, insețeșce aceste cuvinte și care insemnă pentru acēl care inselege:) — Ești un om fără ambiție, care nu-ți pasă cum umblă femeia ta. — Nu ești demn de mārğăritarul care ți l'a dat dđeu, și de aceea nu șcii că mārğăritarii se incungiuură cu aur, — Și pe lângă aceste, cea mai mică tusa pare a mai insemnă și niște amenințări destul de teribile.

Bărbatul se eșecută in slērsit cu șese, șapte sute de franci, și fruntea femeii s'a inseminat, inse lui i s'a uscat gātul și un hm! hm! i îndrēptă glasul. Tusa acēsta represintă o mică adițiune. El a socotit că tot vinitul depe zestrea soției lui a fost cheltuit pentru câteva toalete.

Alt exemplu.

A trecut sezonul balurilor. Dōmna doreșce numai decāt să mērgă la băi... inse balurile au costat cam mult. Sezonul de băi pentru omenii sănētoși e un carnaval deghisat.

Bărbatul nu voeșce să mērgă... Dōmna vrē numai decāt. Atunci ērăș tusa trebuie să ajute și... doctorul de casă.

De câte ori vine doctorul, dōmna tușeșce o tusa slabă, trăgănată, și tot-odată se uită cu cōda ochiului la bărbatul ei. — Acum tusa dice clar: — Ești un om fără inimă, altul pe care il cunosc n'ar face astfel, nu m'ar lāsă să mor.

— Tot tușiți dōmnă? — intrēbă doctorul cu un aer fōrte ingrigit.

— Tușesc și nōptea, doctore. — suspină dōmna.

— Mi-ar trebui niște băi, puțină distracție... inse se vedē că aceste lucruri nu sūnt pentru mine! — hm! hm! — și dōmna zimbeșce cu un aer resignat. Inse tusa a vorbit și... doctorul a înțeles ce trebuie să dică.

Bărbatul jumētate ingrigit, jumētate impacientat, intrēbă in slērsit intr'o đi pe doctor:

— Cređi dta ore că băile ar fi folositōre pentru femeia mea?

Doctorul, care e vulpe și rētă, tușeșce puțin, pentru a ascunde un zimbet diabolic, și apoi il asigură fōrte serios:

— Da! Cred că băile eutare sēu eutare i sūnt indispensabile.

Dar nu numai pentru femei e tusa acēsta de mare folos, ci și pentru bărbați.

— Unde te duci dragă? — dice o jună femeie, cu glas desmerdător. — Ia-me și pe mine? — Vrei? — adangă ea lāsându-și capul pe peptul bărbatului ei.

— Hm! hm! — bărbatul tușeșce o tusa sēcă, necășită.

— Me duc la avocatul meu. — Sūnt fōrte grăbit — Tusa lui a đis: — Când ai vedē pe avocatul meu... mi-ai scōte ochii.

Ar și merită-o.

Cineva voeșce să imprumute parole dela tine. Ce să-i dici? In momentul întēiu nu găseșci nimic. Puțină tusa iți ajută memoria și te scapă din primejdie.

Un cunoscut te poftesc să-i botezi un copil. — După o tusa solemnă, tu i spui c'uni aer dureros, că îți pare reu, inse hm! hm! nici odată n'ai avut parte de finii tei. — Așa ești tu hm! hm! — om fără noroc, și de acum jurat, că n'ai să-ți mai faci păcatul de a boteza cuiva.

Cuvinte frumoase, inse tusa a dis:

— Odată am botezat și eu, și fiind că darurile n'au părut destul de bogate, m'au ocărit cumetrii mei prin tot orașul.

Și acel pe care l'ai refuzat tușește și densul și vré să dică:

— Sgărcitule, te temi de cheltueli, étă adevărul!

O domnă intră pe un domn:

— Ce vréstă cređi că am? Dar fi sincer, nu me măguli!

— Hm! hm: — Doue-deci și șese, nu?

Ela tușit, pentru a câștiga timpul necesar, ca să pótă judeca după toaleta dómnei, ce vréstă voește sau aibă.

Cineva vine în vizită, decă înțelege nuanțele tusei, are să știe îndată la auđul unui hm! hm! scurt și uscat — că e importun și că ar face bine să se ducă, fiind că e așteptat . . . altul.

Un autor voește să-ți cetescă operile sale.

Tu ai evitat lucrul cât ai putut, inse buzunările lui sânt totdeuna încărcate cu manuscrite. Teribilul s'a întâmplat! Ele ș-a revărsat conținutul pe masa ta de lucru. — De acum rabdă și ascultă!

Tu iai un aer rezolut, tușești, pentru a auđi mai bine

El începe.

După fiecare frasă face o mică pauză artistică, tușește puțin ca s'o lungescă într'un mod conveniabil și se uită la tine pentru a observă efectele lecturii pe fața ta.

Tusa lui vré să dică:

— Dar bine, me laudă, idiotule: mi se pare că n'ai auđit multe lucruri atât de frumoase!

El așteptă. Tu n'ai auđit mai nimic din ceea ce a cetit, ai fost distrat. — Inse trebuie să dici ceva. Tușești, îți îndrepti glasul și apoi esclami cu un aer încântat, chiar transportat:

— Dar e de minune!

O frasă, care nu te compromite!

— E de un efect minunat.

Éraš o frasă, care se potrivește cu ori ce.

Nenorocitul de tine ai să-ți dai opinia ta, și n'ai apucat să știi decă e de plâns séu de ris, cea ce ți-a cetit.

Autorul tușește éraš cu un aer sinistru, acum ai înțeles că e lucru jalnic și decă poți . . . cauți să plângi. Asta te dispensază de a mai spune ceva.

De câte ori inse îți vine a căscă, tușești cu mâna la gufă. Binecuvântată tusa! — Decă n'ar fi decăt atâtă ajutorul teu, încă tot ai merită o statuă de marmură.

Să fim drepti.

Câte lucruri mai puțin folositoare le înălțăm la cer pe aripi de poezie!

Lacrimile și surisul au fost cântate de poeți mari și mici, pe când binefăcătorea tusa . . . artistică, cu obișnuita ingratitude omenescă, a fost lăsată în uitare.

Să o reabilităm.

Poeți realiști sânt destui. — Óre nu s'ar găsi vr'unul ca s'o cante?

Matilda Poni.

Moda.

— Viena.

Pe ghiață și pe promenadă se pórta mantile scurte și dolmane foarte frumoase, gătite din peluche și catifea și decorate cu blană de biber și broderii strălucitoare de iet și pasementerie.

Peluche în colórea tabacului cupțușit cu sirah cevaș mai deschis și decorat cu blană și pasementerii aurii este combinațiunea din care constă cel mai nou model de Paris.

Observez, că blana servește și ca decorațiune la rochii, inse în acest cas numai la costume de ghiață.

Pentru damicele tinere jachetul e foarte căutat, se închide într'o parte și se gătește din stofa din care constă și toaleta. Peluche aici nu e pré de recomandat, decă e vorba de decorațiune, mai bine să se ia blana séu crimer, de cumva inse jachetul e gătit din stofă de noppe, séu englezescă, atunci afară de bumbi frumoși nu e necesară nici o decorațiune.

La toaletele de serată și teatru predomină eleganța și luxul. Aici se pot observă combinațiunile cele mai varii și broderiile cele mai scumpe și fine.

Stofele mai căutate sânt brocatele cu desine mari și verste de catifea, faile verstat și neted și sirah în colorile rosa, alb și un cenușiu deschis. Última colóre va fi foarte căutată în sezonul viitor pentru dame mai înaintate în etate. Asemene și catifea négră cu broderii de iet este una dintre combinațiunile cele mai elegante. Fetelor tinere se recomandă crepe de chine în colórea rubin și myrte, ca decorațiune servese panglice și flori.

Pălăriile mai noue sânt suse. Jean d' Arme, Ladies cap și Hubertus sânt unele dintre fășonele cele mai cu gust. Jean d' Arme are căpățină susă și penă lată ridicată în sus, doue mașne mari de peluche servesc ca decorațiune. Ladies cap sânt niște capote foarte frumoase și suse, gătite din peluche și decorate cu sirah și agrafe. Hubertus e un fason foarte cochet și séménă foarte cu căciulele jokeilor, se gătește numai din peluche și catifea și are ca decorațiune înainte o mașnă îngustă de panglică de rips. Forțe plăcute sânt aceste căciule în colórea albă și aurie.

Pentru concerte și teatre a adus moda invălitore foarte dragălașe, așa numite grecesci, gătite din flanel fin și cachemir și decorate cu broderii de iet și perle de lemn colorate. Jabotele și plastrónele mai noue sânt lungi și gătite din stofe fine, așa gaze și bajadere și combinate cu dantele de fantasie și broderii.

Cu mufurile asemenea se face un lucos mare, la un mantil decorat cu blană se pórta unul asemenea de blană, la un costum de noppe se pórta unul de crimer, apoi o mulțime de modele de fantasie din peluche, dantele și panglice.

Mănușile de piele svedică asemenea sânt tot obligate și se pórta la fiecare toaletă

Dintre scule diamantul se pórta séra, a-l purtă diua nu se ține de bon-ton, pentru di sânt foarte plăcute sculele de fantasie din granat și iet

Eventaiiele mai noue sânt cele gătite din dantele și stofe chinezești aurii, precum și din pene de struț și scoică. Parfumul sezonului e Micado și Lotos.

Valeria.

Femeie tetovată.

— Veđi ilustrațiunea depe pagina 597. —

Se află popóre în Africa centrală, cari sânt de părerea, că frumusețea pretinde ca ómenii să-și facă pe piele tot felul de figure

Acésta se face prin impunșeturi de ace, cari apoi lasă urme pentru totdeuna. Ér operațiunea se numește tetovare. O astfel de femeie tetovată reprezintă ilustrațiunea din nrl presinte.

I. H.

Literatură și arte.

Literatura română în anii din urmă. Acesta a fost titlul conferinței, cu care dl M. N. Seulescu a inaugurat conferințele Ateneului craiovean. Conferențiarul constată, că nu se pot nega marile servicii făcute limbii și literaturii române de noua direcțiune; dar se pretinde, că a reușit tocmai pentru că n'a putut să imprime mersului evolutiv al literelor direcțiunea ce doriă. Junimea preconisă literatura germană, puțin conformă naturii și aspirațiunilor poporului nostru. Citând pe scriitorii distinși formați de »Convorbirile Literare,« probază că nici unul nu s'a inspirat de literatura germană. Pomenesc pe trei mai distinși poeți ai generațiunii actuale: Eminescu, Mille, Vlahuță, ocupându-se în special de primul. Vorbind de novelă, insistă asupra lui Odobescu și dice, că mai toți tinerii prosatori sunt discipulii incomparabilului stilist. Apoi vorbește despre Dela Vrancea, Vlahuță, Gion Ionescu. Conferențiarul numește apoi naturalisată evoluțiunea novejii marcate de Dela Vrancea. Trecând la Vlahuță arată, că el urmăzează calea indicată de Dela Vrancea, dar nu s'a desfiat încă definitiv de tradiția romantică, lucru ce face să fie mai lesne cetit și aprețiat de publicul nostru. Caracterisază pe Vlahuță dicând, că el deși posterior lui Dela Vrancea, nu rămâne linie de tranziție, legătura între noveliștii vechi și genul inaugurat de Dela Vrancea. Conferențiarul crede, că producțiunile generațiunii actuale sunt mult mai virile și termină dicând, că tinerețea, mult mai pregătită decât înaintașii sei, muncește să ne dea o literatură originală și serioasă.

Archiva dlui Cogălnicean. Relativ la arderea caselor dlui Cogălnicean dela Rîpi, »Lupta« află, că o parte din corespondință a fost scăpată. Partea înscrisă a fost distrusă de foc, este corespondința cu principele Metternich, archiva relativă la mănăstirea Némț și alte hârtii privitoare la lupta sa contra dlui Mih. Sturdza.

Monumentul lui Tudor Vladimirescu. »Vocea Mehedințului« ne spune, că comisiunea interimară a decis ca prin inițiativă privată să ridice un monument bravului Tudor Vladimirescu, chiar pe locul din suburbia Cerneț, unde a avut casele. De aceea s'a scos din licitație un pogon patrat de pământ din locurile ce a avut Tudor și cari se dau cu arândă de primărie. Acest loc va fi închis cu un grilaj de lemn, și în mijloc va fi așezat monumentul pe care se vor scrie faptele principale ale eroului Tudor Vladimirescu.

Scrierile lui C. A. Rosetti. »Românul« spune, că mai mulți amici și familia lui C. A. Rosetti, fiind de părere, că scrierile complete și corespondința lui Rosetti, cari au un mare interes istoric, trebuie publicate fără întârziare, au luat hotărârea d'a deschide o subscripție publică, spre a se face față la primele cheltuieli. Scrierile se vor publica în fascicule, cari se vor vinde cu câte 20 bani.

Literatură populară. Domni Alimpu Barbolovici, vicar foraneu episcopesc gr. cat. și Ioan P. Lazar, învățător, apelază la toți dñii preoți, învățători, cărturari de pela sate, să adune din gura poporului povești, balade, chiuituri, fabule, descântece, păcălituri, proverbi, glăcitori, datini la feluritele ocațiuni și să le trimită până în 15 februarie 1887 la adresa primarului domn în Szilagy-Somlyó, cari doi dñi apoi le vor eda în broșure publicului mare român. Colecțanții vor primi câte o broșură gratuit din fiecare colecțiune.

Legea comunală cea nouă, adeca art. XXII din 1886, cuprindend testul oficial, esplicări și estras din ordonanța ministerială despre esplicarea legii, tra-

duc și esplicat de dl Pavel Rotariu, advocat și redactor, a apărut la Timișoara. Prețul unui exemplar e 40 cr.

Discursurile lui Barbu Catargiu au eșit de sub tipar la București, formând un volum mare de 650 pagine, precedat de biografia lui, scrisă de dl Anghel Dimitrescu. Prețul 5 lei noi.

Reviste. *Convorbirile Literare* dela 1/13 decembre publică o novelă »Spre mare« de dl Duiliu Zamfirescu; poezia »La stéua« de M. Eminescu, pe care o și reproducem aici:

La stéua care-a resărit
E-o cale-atât de lungă,
Că mîi de ani i-au trebuit
Luminei să ne-ajungă.

Póte de mult s'a sfîns în drum
În depărtări albastre,
Er raza ei abîă acum
Luci vederii nóstre.

Icóna stelei ce-a murit
Încet pe cer se sue:
Eră pe când nu s'a zărit,
Ađi o vedem și nu e.

Tot astfel când al nostru dor
Peri în nópte-adâncă,
Lumina sfînsului amor
Ne urmărește încă.

Mai găim poezii de Th. Șerbănescu și Veronica Micle. Tot în această broșură aflăm un fragment din viața logofetului Conachi, scris de Vogoride-Conachi. În fruntea broșurei se publică studiul dlui N. Mandrea, intitulat »Magistratura în statul român.« Mai la vale cetim un articol: »Cestiuini gramaticale« de dl G. Gr. Bălean. — *Romänische Revue* ne aduce patru poezii traduse din limba română: trei sînt traduse de dl L. V. F. și anume una de Anton Pann, alta de C. Balacescu și a treia de Gr. Alecsandrescu; a patra de dna V. Miclea, e tradusă de dl A. Matheiu. Tot în această broșură dl S. Manguica urmăzează studiul seu asupra limbii daco-române. În partea politică găsim următorii articoli: Contribuțiune pentru maghiarisare. Germanii imperiului austro-unguresc. Căderea domniei fanariote în România, după C. D. Aricescu. — *Convorbirile pedagogice*, nr. cel mai nou, au următorul sumar: Vasile Gr. Borgovan (cu portret fotolitic și facsimil de subscriere.) Despre intuițiune. Dr. Lazar Petrovici (cu portret zincografic) Anecdote. Cronica contemporană. Revista diarelor pedagogice. Curier bibliografic. Mosaic și alte mănunchuri.

Vorbe pentru un amic. Acesta e titlul unei broșuri, care a apărut în săptămîna trecută la București, conținend conferința ținută de dl Alecsandru I. Șonțu în Societatea »Tinerețea Română« de acolo asupra junelui poet repausat Dumitru Sorean.

Diaristic. *Luminătorul* va eși în anul viitor în format mai mare, cu prețul de abonament de pînă acuma. — *Revista Bibliografică* a apărut la București sub redacțiunea dlui I. C. Iuga.

Teatru și musică.

Teatrul Național din București merge înainte în direcțiunea greșită ce-a apucat. Desconsiderand cu totul menirea sa, care este înălțarea literaturii nóstre dramatice originale, acest teatru numit »Național« ofere bieților spectatori tot piese traduse, în mare parte niște vechituri, din repertoriile teatrelor de al doile rang. Dilele trecute actorii s'au încercat

să jöce tragedia »Romeo și Julietta.« Dar ce folos decă puterile lor sânt inferiöre! Direcțiunea greșită ce ș-a luat acest teatru a deșteptat în slărșit și atențiunea cercurilor hotărătöre. »Se vorbeșce, șcrie »Românul.« despre suprimarea subvențiunii acordate Teatrului Național.»

Teatru românesc în Brașov. Cetim în »Gazeta Transilvaniei:« Sămbătă în 6/18 decembre ș'a jucat piesa »Cinel cinel« de V. Alecsandri, din partea elevelor internatului reuniunii femeilor române de aici. Am fost förte suprinși de acęsta producțiune, care a reușit förte bine. Rolurile au fost executate cu totă precisiunea, deși fără sulleur. De aici se pöte vedé silința fetitelor spre învătare. Scopul producțiunii este facerea unui pom de Crăciun, destinat — de bună sémă — pentru premiarea celor cu mai multă silință dintre ele. Așá dară ele ęnsele ș-au agonisit premiile prin indoiță vrednicie. Ne bucurăm din inimă pentru aceste frumoșe prospecte ale noului institut și felicităm buna ideă și marele zel, de care sânt conduse stărütöarele nöștre pentru promovarea educațiunii tinerei generațiuni la secului femeesc după pretenșiunile timpului de aci.

Operă română. Cetim în »Românul:« În febr., sub direcțiunea și impresa dlui G. Ștefănescu, o trupă de operă română, în care va figură dna Crissenghi, dnii Gabrielescu, Dimitrescu, Căirettii, Teodorescu și alții, va da o serie de reprezentațiuni la Iași și Cernăuți. Vom mai da amănunțe asupra acestei interesante întredrinderi artistice, îndată ce le vom mai căștigă. Acasă operă italiană și înafară operă română. Caracteristic!

Ce nou?

Șciri personale. *Pré SȘa părintele Ioan Mețian*, episcopul Aradului, a dăruiț șese acțiuni în preț de 300 fl. Alumneului român din Timișöra. — *Dlul Cogălnicean* i ș'a votat de cătră Camera României o pensiune viageră de 2000 lei pe lună cât va trăi, și după mörte să trecă jumătate soției sale: i-a mai votat apoi 15.000 lei pentru a se căuta de böla ce suferă. — *Mitropolitul primat al României* a luat dispoșiții a se suspenda ori-ce hirotonisire de preot seu diacon până la al doile ordin, de örä-ce sub reposatul mitropolit ș'au făcut pré multe hirotonisiri. — *Dl dr. Leo Mureșan*, medic în Caransebeș, a dăruiț institutului pedagogic de acolo mai multe minerale și rarități de petrificate din felurite formațiuni geologice. — *Dl dr. Corneliu Șarescu*, care se preparéză pentru ocuparea catedrei de teologia dogmatică la facultatea din Cernăuți, a obținut dela ministerul din Viena un stipendiu anual de o mie de florini: dsa va cercetă universitățile din Viena, Göttingen, Kiev, Petersburg și Atena. — *Dl Petru Ungur*, fost vice-notar la tribunalul din Brașov, ș'a numit notar la aceiaș tribunal. — *Dl Eliu Cismaș*, pân' acuma adjunct de notar public, a fost numit practicant de drepturi cu diurnă la tribunalul reg. din Sibiu. — *Dl dr. I. Neayoc* a făcut examen pentru gradul de medic de regiment în armata română.

Hymen. *Dl Gabriel Rednic*, pretor în Aleșd, comitatul Biharia, în sămbăta trecută ș'a cununat în catedrala gr. cat. din Oradea-mare cu dra Elena Burian. — *Dl Petru Suciu*, inginer în Rîmnicul-Sărat, de origine din părțile aradane, ș'a cununat cu dra Irina (r. Plastara în Rîmnicul-Sărat. — *Dl Iosif Kato (Herter)* fotogr. în Sibiu ș'a logodit cu dra Emilia Barițiu în Blaș. — *Dl Coriolan Iordan*, comerciant în Dognecea, ș'a încredințat de soție pe dra Iulia Dobrovolsky, fiica adoptată a repöstatei preotese Ecaterina Iancu din Ghilad. — *Dl Georgiu Drăgan*, teolog absolvent al dieceșei

aradane, ș'a cununat cu dșöra Georgina Grădina în Boița de Hunedöra.

Iubileul unui profesor. Gimnasiul din Beinș a serbat în luna trecută iubileul de 25 ani al profesorului George Marinescu. Elevii institutului intruindu-se în o sală, întră corpul profesoral, în frunte cu binemeritatul iubilant, care a fost intimpinat cu aclamațiuni de »Să trăescă!« Apoi luă cuvântul directorul gimnasiului, dl Petru Mihutiș, și-l binecuventă pe iubilant prin cuvinte bine alese, la cari acela repuse emoționat. Erăș vorbi dl director și salută pe iubilant, ca pe protopop onorar și asesor consistorial. După aceea, în numele tinerimei școlare, studentul de a VIII cl. Ioan Lupulescu roști o cuvântare de felicitare. Veteranul profesor respuse cu lacrimi în ochi și toți se despărțiră emoționați.

Reuniunea femeilor române pentru ajutorarea vėduvelor sărace din Brașov și Săcele a ținut adunarea sa generală la 12 decembre n. sub presiul dnei Susana Mureșan. Reuniunea are deja un capital de 2000 fl. și a împărțit și în anul trecut ajötöre la 24 vėduve. Ș'a ales comitetul pentru viötörii trei ani: presidentă ș'a reales dna Susana Mureșan, în comitet ș'au ales 10 membre parte din Brașov, parte din Săcele.

România Jună, Societatea academică socială-literară din Viena, ni-a trämisi raportul seu pe anul administrativ dela 1 octombre 1885 până la 30 septembre 1886. Din acest raport aflăm, că societatea a avut 21 membrii fundatori, 66 onorari, 38 emerițați, 64 spriginitori, 57 ordinari și patru extraordinari. A ținut 10 ședințe ordinare, 3 literare și una literară festivă. În bibliotecă au încurs 44 diare, și constă din 1388 opuri în 909 volume și 735 broșure. Fondul disponibil dispune de 776 fl.; fondul neatacabil are 9294 fl. 35 cr.; fondul de rezervă 500 fl.

Conferințe literare. Dilele trecute ș'au ținut la Bucuresci următöarele conferințe literare: la Ateneul Român dl Tache Ionescu a vorbit despre »Reforma învățămētului,« dl G. C. Dobrescu despre »Organisarea învățămētului primar:« în Cercul studiilor sociale, dl Constantin Mille a ținut o conferință despre »Importanța studiilor economice-politice după deosebite școli:« dl G. Gănescu a vorbit despre »Sufragiul universal:« în societatea »Unirea« a studenților universitari, dl Gr. Șavescu a vorbit despre »Posă.«

Adunări învățătörești. Subreuniunea învățatorilor gr. or. din *protopopatul Lupșei* a ținut adunarea sa generală la 12 și 13 decembre n. în comuna Sălcuava, sub presiul protopopului I. Danciu, mai participând și preoții Vas. David, Mih. Ciöra, Nic. Bėrluț, Nist. Manciș și Eft. Frăsilă. Intėiu ș'a serbat parastas pentru repausatul arhiepiscop și mitropolit Andrei br. de Șaguna, apoi presidential a deschis adunarea prin o cuvântare frumoșă. Ș'au ținut trei ședințe: în acele învățătörii S. Morcan, A. Muntean și V. Gan au ținut prelegeri practice și teoretice. În ziua primă cu toți ș'au intrunit la pränz la dl notar cercual S. Pasca, őr sėra la cină la învățătöru A. Muntean. A doua și toți cei presinți au fost poștiți la mēsa preotului gr. cat. Iosif Hațegan, a cārui iubire frătėșcă a făcut cea mai bună impresiune. Ș'a ținut și o ședință festivă, cu următörea programă: Corul învățătöresc a cāntat »Hora unirii« și »Vėnătorii,« corul școlarilor a cāntat »Tricolor,« și a declamat școlarul I. Drăgan poesia »O, scumpă țerișöră...!« A cetit apoi V. Gan disertația sa economică cu titlul: »Căteva cuvinte asupra economiei naționale la noi, și necesitatea de a o schimbă,« asemene A. Muntean a cetit alta: »Creșcerea în familie.« — Reuniunea filială a învățatorilor români sėlăgeni din *cercul protopopesc al Crasnei* a ținut adunarea sa de tömnă

in comuna Șeredei, sub presidiul parocului de acolo dl Vasile Ghețe. Cu asta ocaziune învățătorul Petru Chiș a ținut prelegeri teoretice și practice; apoi au urmat discuțiunile. Adunarea viitoare se va ține în comuna Stârciu. — *La Șireag* in 11 decembrie n. s'a ținut conferința de toamnă a învățătorilor și sinodul preoților din protopopiatul Betlénului, sub presidiul protopopului Mihai Făgărășan. Învățătorul Chita ținut o prelegere practică, er învățătorul Trifan Dragomir ceti disertatiunea sa »Relațiunea dintre biserica și școlă.« Viitoarea adunare se va ține la Minthiu.

„**Academia ortodoxă**“ dela facultatea teologică din Cernăuți, s'a constituit pentru anul 1886/87 in adunarea generală ordinară din 11/23 nov. a. c. precum urmază: presidentul »Academiei:« Traian Putici, al. sem. an. IV; secretar de externe; Ioan Dorofteiu, al. sem. an. III; secretar de interne: Victor Zăharovschi, al. sem. an. II. Secțiunea literară: president al secțiunii și vice-president I. al »Academiei:« N. St. Pop, al. sem. an. III; bibliotecar: G. Mihăiescu, al. sem. an. III. Secțiunea musicală: president al secțiunii și vice-president II al »Academiei:« L. Grigorevici, stud. teol. an. III; cassar: N. Mihalciuc, al. sem. an. II; rënduitor: E. Vasilovschi, al. sem. an. I. Comisiunea revêdătoare: Christ Iliuț, al. sem. an. III; Dimitrie Zopa, al. sem. an. II; Teodor Petruc, al. sem. an. I. Pentru comitet: Traian Putici, president; Ioan Doroftei, secret. de externe.

Biblia tradusă de femei. Diarul german »West Anzeiger« ne spune, că are să apară o nouă traducere a bibliei, in limba germană, făcută esclusiv de femei. Pentru că până acum toate interpretările scrite sunt făcute de bărbați, dămnele germane dela Vest au găsit că mai multe versete favorabile secului lor au fost denaturate in paguba lor!... Cum este, de exemplu, istoria privitoare la cōsta lui Adam și la mērul Evei. Mai multe traducătoare au fost desemnate, și au să se pună îndată a studia limba ebreă și limba greacă și să ne dea dovezi biblice despre inferioritatea secului nostru, care este foarte slab.

Un testament ciudat. Un berar din Hamburg a murit, lăsând prin testament o rentă anuală de o mie taleri, care va trebui să fie dată in fiecare an omului celui mai pleșuv din țera sa natală. Se vor numi esperti cari să numere firele de păr ale concurenților. In cazul când doi sēu mai mulți concurenți vor ave acelaș numer de fire de păr, premiul va fi dat celui mai tiner. In sine, decă într'o di se va presintă un om cu totul pleșuv, fără un fir de păr pe cap, va primi capitalul ale cărui interese constituie renta anuală. Intre alți concurenți cari au să se ducă in Hamburg se vorbește la Roma și de pictorul Ethofer.

Soiri scurte. Curia regescă din Budapesta a cassat sentența juriului din Cluș in procesul de pressă Nyárády—»Tribuna« și a dispus o nouă procedură. — Consistoriul gr. or. din Oradea-mare publică concurs pentru un stipendiu anual de 120 fl. din fundatiunea Faur.

Necrológe. Iuliana Sima n. Silași, soția preotului gr. cat. Constantin Sima din Negreni, a incetat din viață la 9 decembrie, in etate de 62 ani: o jesele, afară de soțul seu, fiii Ioan, preot in Selnița cu soția Iuliana Rogoz, Gregoriu preot in Coșeiu cu soția Iulia Szilágyi, Domnica cu soțul Ioan Dose preot in Secalșeni. Alesandru și Laurentiu teologi absolvenți — Ioan Deac, protopop gr. cat. in S.-Sebeș, a murit acolo la 3 decembrie, in etate de 76 ani, lăsând in doliu familie numerosă. — Victor Misiici, subjuce reg cercual in Timișóra, a murit acolo in 16 l. c. in etate de 30 ani.

Ghicitóre de semne

De Sidonia Major.

SΛ +*Kla*S ×* ?ΛVaiaVΛ
aK†Λ +*K!;× SΛ; aK †9≅V
*:la †≅!;aK!a :*aKai
;K +×*† :Va†: †a 'K+V≅8a!≅V

K: Λ ≅S K*†i; aK ×;SΛ
i* †Λ ?aΛ ?ΛVaia:
?ΛVaiaVΛ* Λ ≅ :S9V*
;K i;0ΛK: aKi3a!a:

Terminul de deslegare e 6 januarie. Ca totdeauna și de astă-dată se va sorti o carte intre deslegători.

*

Deslegarea logogrifului din nr. 33:

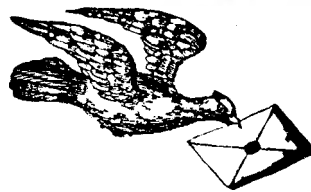
Sare
Tatari
Euripides
Fotino
Alibunar
Niagara
Urusov
Minodora
Altar
Rab
Edem
Lupu
Eduard.

Literele inițiale cetite de sus in jos dau numele »Stefanu Marele,« literele finale cetite de jos in sus dau numele »Dumbrava Roșie.«

Deslegare bună primiram del. dămnele și domnișorele: Emilia Onciu n. Ciavoschi, Maria Precup, Maria Bratta, Iulia Dariu, Cornelia Densușian, Lucreția Vărămaș, Maria Pop.

Premiul fu dobândit de dșóra Maria Bratta in Lipova.

Poșta Redacțiunii.

Bucium-Cerb. Articolul și doinele se vor publica nu peste mult.

In albumul dșórei A. R. Ce teșce șirul al doile din strofa a 4-a și judecă însuși decă așa ceva se pōte publica? Din doine vom alege.

Dni I. B. in Gh. Va eși in nrul viitor.

In o di de main, De ce resare sóre, sunt niște incercări ce trebuie ascunse.

Călindarul sēptemânei.

Diua sēpt.	Călindarul vechiu	Călind nou
Dumineca a 28-a după Rosalii, Luca c. 14, gl. 3, sft. 6.		
Duminecă	14 Muc. Tirs	26 (†) Stef. M.
Luni	15 Muc. Elefterie	27 Ioan Evan.
Marti	16 Pror. Agen	28 Pruncii nev.
Mercuri	17 Pror. Daniil	29 Toma Ep.
Joi	18 Muc. Sebastian	30 David
Vineri	19 Muc. Bonifacie	31 Silvester
Sămbătă	20 Muc. Ignatie	1 Ian. 1887

Proprietar, redactor raspundător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tiparul lui Otto Hugel in Oradea-mare.